

Prof. dr hab. Andrzej Barański

Chemik. Absolwent Wydziału Matematyki, Fizyki i Chemii na Uniwersytecie Jagiellońskim, tytuł magistra uzyskał w 1955 r. Promotorem pracy magisterskiej był Profesor Kazimierz Gumiński. Stopień doktora nauk przyrodniczych uzyskał w 1961 roku. W 1963 r. został zatrudniony jako adiunkt w Katedrze Chemii Nieorganicznej UJ. W czerwcu 1965 r., mając zaledwie 30 lat, uzyskał stopień doktora habilitowanego na podstawie rozprawy „Fizykochemiczne podstawy syntezy mocznika z amoniaku i dwutlenku węgla”. Już na etapie realizacji pracy doktorskiej dały się poznać wybitne umiejętności Profesora w aranżowaniu kreatywnej współpracy uczelni z przemysłem. Prace badawcze prowadził będąc zatrudnionym w ówczesnym Instytucie Syntezy Chemicznej (później Instytucie Nawozów Sztucznych) w Tarnowie czy współpracując z Zakładami Azotowymi w Chorzowie. Tematyka badawcza dotycząca związków chemicznych ważnych dla przemysłu azotowego była wiodącą w działalności Profesora przez wiele lat, ustępując kolejno zainteresowaniom związanym z badaniem zjawiska katalizy a zainicjowanym na stażu w Division of Kinetics and Catalysis w Ottawie (Stypendium National Research Council of Canada) czy stażu w grupie Haldor Topsøea (stypendium rządu Danii).

Tytuł profesora nadzwyczajnego otrzymał w 1975 roku, a zwyczajnego w 1987 roku.

Pod Jego kierunkiem, w Środowiskowym Laboratorium Analiz Fizykochemicznych i Badań Strukturalnych (ŚLAFiBS) była możliwa realizacja w Polsce pionierskich w tamtych czasach badań spektroskopowych i strukturalnych. Profesor tę funkcję sprawował do 1995 roku, by już w kolejnym ukierunkować swoją aktywność naukową na nowy temat związany z ratowaniem w skali masowej zagrożonych polskich zasobów bibliotecznych i archiwalnych. Profesor, jako członek grupy ekspertów, przygotował liczący około 80 stron projekt programu, który w 1996 r. został zaakceptowany przez Komitety Rady Ministrów. Konsekwencją zaangażowania Profesora w sprawy programu „Kwaśny Papier” było powołanie przez Rektora UJ w strukturze ŚLAFiBS Pracowni Badań nad Trwałością i Degradacją Papieru. Profesor pozyskał także środki finansowe (granty badawcze) na badania nad degradacją papieru, w które zaangażował wielu swoich współpracowników. W roku 2005, w wieku 71 lat, Profesor kierowanie zespołem naukowym powierzył dr hab. Joannie Łojewskiej (Profic-Paczkowskiej). Od tego czasu Jego zainteresowania i aktywność skierowane były na

historię Polski XX w. i na historię Jego rodziny, nadal w kontekście odkwaszania druków a więc zachowania przeszłości i pamięci poprzednich pokoleń.

Profesor Barański dał się poznać jako wybitny naukowiec oraz jako Osoba niezwykle życzliwa i zawsze służąca pomocą. Zawsze chętnie dzielił się swoją wiedzą angażując się również w kształcenie kadry naukowej, czego wyrazem było promotorstwo wielu prac doktorskich (11) i magisterskich.